05/08/2022

Εγκύκλιος Μητροπολίτη Σουηδίας για την Κοίμηση της Θεοτόκου

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Εγκύκλιο για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σουηδίας και πάσης Σκανδιναυΐας κ. Κλεόπας.

«Καθ᾽ όλο τον Δεκαπενταύγουστο, αδελφοί μου, πανηγυρίζουμε ένα θάνατο. Αυτό σημαίνει ότι στην Εκκλησία ο θάνατος ωραΐζεται, χάνει την τραγικότητά του. Πιστοποιείται για μια ακόμη φορά ότι γινόμαστε αθάνατοι κατά χάριν και όχι κατά φύσιν. Στους αγίους, ο θάνατος είναι ζωοποιός. Αυτό που μάς κάνει να ανησυχούμε για την ιδέα του θανάτου μας, είναι η σκέψη ότι θα φύγουμε, διότι δεν ζούμε το μέτρο της ηλικίας του πληρώματος του Χριστού. Η Παναγία μητέρα μας με την Κοίμηση και Μετάστασή Της βρίσκεται στα δεξιά του Χριστού και γρηγορεί, πρεσβεύει, επισκοπεύει και σκέπει όλους μας. Ας υψώνουμε ικετευτικά τα χέρια μας, σε κάθε ευκαιρία, στη θλίψη και στη χαρά μας, και ας παραδειγματιστούμε

από το ζωηφόρο θάνατο της Παναγίας και των Αγίων μας, έχοντας υπόψιν μας τα λόγια ενός ποιήματος: «Σ’ αγαπώ και πεθαίνω, και πεθαίνοντας ζώ, ζώντας δε πεθαμένος, ατελεύτητα ζώ»!», αναφέρει, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος στην Εγκύκλιο του.

Αναλυτικά, η Θεομητορική Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σουηδίας και πάσης Σκανδιναυΐας κ. Κλεόπα για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου αναφέρει τα εξής:

Αγαπητοί Πατέρες,
Εξοχώτατοι και Εντιμώτατοι Άρχοντες,
Περιούσιε του Θεού Λαέ,
Φίλοι, Ευεργέτες και Υποστηρικτές της Ι. Μητροπόλεως Σουηδίας,

Αρχίζοντας σήμερα (σ.σ. 1η Αυγούστου) το σύντομο πνευματικό αγώνα των δέκα πέντε ημερών, της προετοιμασίας δηλαδή για την βίωση της μεγάλης Θεομητορικής εορτής, της σεβασμίας Κοιμήσεως και Μεταστάσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, με παρακλήσεις, προσευχή και νηστεία, αξιωνόμαστε σήμερα της μεγάλης αυτής χαράς και χάριτος.

Από τον εσπερινό της εορτής μέχρι και την απόδοσή της, η υμνολογία της Εκκλησίας μάς ομιλεί για την αθάνατη κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου, για ένα τάφο που κατέστη πηγή ζωής, για μια αγία κοίμηση, δια της οποίας ο κόσμος «ἀνεζωοποιήθη», για ένα ταξίδι από τα μάταια και πρόσκαιρα προς τα θεία και αμετακίνητα.

Με την σημερινή εορτή, η Εκκλησία θέλει να πιστοποιήσει ότι η Κυρία Θεοτόκος -για να χρησιμοποιήσω μια προσφιλή προσφώνηση του αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως για την Παναγία μας- αν και υπήρξε πηγή της ζωής και στο πρόσωπό της νικήθηκαν οι όροι της φύσεως, εν τούτοις υπέκυψε στον θάνατο. Άλλως τε, δεν υπάρχει άνθρωπος, ο οποίος θα ζήσει και δεν θα υποστεί θάνατο (Ψαλμοί 88:49).

Ο θάνατος της Παναγίας Μητέρας ήταν ανθρώπινος, αλλά υπέρ ημών. Αφού στην Εκκλησία βιώνεται συνεχώς η ζωή του Χριστού, από την αρχή έως το τέλος. Εξάλλου, όποιος θέλει να σωθεί, πρέπει να βιώσει την ζωή του Χριστού. Το ίδιο μάς πιστοποιούν και οι άγιοι, την ζωή του Χριστού παρατεινόμενη εις τους αιώνας! Οι άγιοι λαμβάνουν πείρα της ζωής του Χριστού, ακόμα και του άδου.

Ο άγιος Ανδρέας Κρήτης, πολύ εύστοχα παρατηρεί ότι οι ψυχές των ανθρώπων και των αγίων ακόμη διέρχονται τον τόπο του άδου, «διέρχονται μέν οὐ κατέχονται»

(Λόγος εἰς τήν Κοίμησιν, PG97, 1049D-1052B). Περνούν από τον άδη, αλλά δεν κρατούνται από το θάνατο!

Το ίδιο υπέστη και η Παναγία. Ο θάνατος δεν είχε πάνω της καμία εξουσία. Η μεν ψυχή της βαστάζεται στις παλάμες του Υιού και Θεού της, το δε σώμα της πλημμυρίζει από την χάρη του Θεού. Ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης μάς διασώζει την πληροφορία ότι το σώμα της Παναγίας έλαμπε ολόκληρο από το άκτιστο φως. Αυτό είναι σημάδι της χάριτος του Θεού, που αγιάζει τα σώματα των αγίων και πιστοποιεί την ανάσταση των νεκρών της Δευτέρας Παρουσίας.

Καθ᾽ όλο τον Δεκαπενταύγουστο, αδελφοί μου, πανηγυρίζουμε ένα θάνατο. Αυτό σημαίνει ότι στην Εκκλησία ο θάνατος ωραΐζεται, χάνει την τραγικότητά του.

Πιστοποιείται για μια ακόμη φορά ότι γινόμαστε αθάνατοι κατά χάριν και όχι κατά φύσιν. Στους αγίους, ο θάνατος είναι ζωοποιός. Αυτό που μάς κάνει να ανησυχούμε για την ιδέα του θανάτου μας, είναι η σκέψη ότι θα φύγουμε, διότι δεν ζούμε το μέτρο της ηλικίας του πληρώματος του Χριστού.

Η Παναγία μητέρα μας με την Κοίμηση και Μετάστασή Της βρίσκεται στα δεξιά του Χριστού και γρηγορεί, πρεσβεύει, επισκοπεύει και σκέπει όλους μας.

Ας υψώνουμε ικετευτικά τα χέρια μας, σε κάθε ευκαιρία, στη θλίψη και στη χαρά μας, και ας παραδειγματιστούμε από το ζωηφόρο θάνατο της Παναγίας και των Αγίων μας, έχοντας υπόψιν μας τα λόγια ενός ποιήματος: «Σ᾽ αγαπώ και πεθαίνω, και πεθαίνοντας ζώ, ζώντας δε πεθαμένος, ατελεύτητα ζώ»!

Μετά πάσης της εν Κυρίω αγάπης και πολλών πατρικών ευχών,
† ο Μητροπολίτης Σουηδίας και πάσης Σκανδιναυΐας Κλεόπας